

Петко Каравеловъ съ своитѣ поддръжници взелъ властѣта въ рѣцетѣ си, а Стамболовъ станалъ председателъ на Народното събрание.

Въ 1885 г. въ Пловдивъ станалъ бунтъ. Главниятъ управителъ на Южна България билъ смѣнатъ, Тракия се съединила съ България и князь Александъръ се обявилъ за князь и на Южна България.

Рускитѣ министри се разсърдили на князь Александъръ, гдето помогналъ да стане Съединението безъ да пита Русия. За това решили да го махнатъ отъ България. Нѣколко българи граждани и офицери една нощъ изваждатъ отъ двореца князь Александра и го изпжждатъ въ чужбина. Стамболовъ, като председателъ на Народното събрание, не одобрилъ това и повикалъ Стоилова на помощъ.

България останала безъ князь, и Стамболовъ се провъзгласилъ за неговъ замѣстникъ — регентъ.

Главната задача сега на Стамболова била да намѣри князь за България. Стоиловъ се сблизилъ съ Стамболова да работятъ двамата за спасението на България. Тогава Стамболовъ изпратилъ Стоилова съ двама другари да иде въ Европа и да подири князь. Стоиловъ отишълъ и съ голѣмитѣ си дарби намѣрилъ князь Фердинанда и го убедилъ да дойде въ България. Великото народно събрание веднага се свикало и избрало едновременно князь Фердинанда за български князь.

Стоиловъ министъръ-председателъ

Отъ благодарностъ за успѣха му Стоиловъ билъ назначенъ отъ регента Стамболовъ за министъръ-председателъ, докато дойде новиятъ князь. Това станало презъ юлий 1887 год. Князь Фердинандъ стигналъ въ Търново и се заклелъ предъ Великото народно събрание (2/14 августъ) да пази свободата и независимостѣта на България.

Новиятъ князь веднага поискалъ Стамболовъ и